

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 22 marca 2019 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2017/0226(COD)

7633/19
ADD 1

CODEC 703
DROIPEN 41
CYBER 97
JAI 304
TELECOM 136
MI 267

NOTA DO PUNKTU I/A

Od: Sekretariat Generalny Rady
Do: Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada

Dotyczy: Projekt DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
w sprawie zwalczania fałszowania i oszustw związanych
z bezgotówkowymi środkami płatniczymi, zastępującej decyzję ramową
Rady 2001/413/WSiSW (**pierwsze czytanie**)

- Przyjęcie aktu ustawodawczego
- Oświadczenie

Oświadczenie Republiki Czeskiej

Republika Czeska wspiera cel dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwalczania fałszowania i oszustw związanych z bezgotówkowymi środkami płatniczymi, zastępującej decyzję ramową Rady 2001/413/WSiSW (dalej zwanej „przedmiotową dyrektywą”), jakim jest wzmocnienie zwalczania działalności przestępczej w obszarze bezgotówkowych instrumentów płatniczych. Niemniej Republika Czeska chciałaby podkreślić swoje obawy w odniesieniu do art. 16 dyrektywy dotyczącego pomocy i wsparcia dla ofiar.

W naszej opinii prawa, wsparcie i ochrona ofiar przestępstwa są wystarczająco i kompleksowo uregulowane w dyrektywie 2012/29/UE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw (dalej zwanej „dyrektywą dotyczącą ofiar”). Dyrektywa dotycząca ofiar definiuje termin *ofiara* jako osobę fizyczną.

Jednak na mocy art. 16 przedmiotowej dyrektywy państwa członkowskie zapewniają pomoc i wsparcie nie tylko osobom fizycznym, ale również osobom prawnym, które doznały szkody w wyniku któregośkolwiek z przestępstw wymienionych w art. od 3 do 8 dyrektywy, co oznacza, że państwa członkowskie muszą zapewnić, by na mocy tej dyrektywy osoby prawne pokrzywdzone w wyniku przestępstwa otrzymywały ten sam poziom ochrony, co osoby fizyczne.

Należy zauważyć, że w przeciwieństwie do osób fizycznych, które można również uważać za szczególnie narażone na zagrożenia (np. osoby starsze), osoby prawne dysponują co najmniej minimalnym poziomem biegłości, wiedzy i doświadczenia oraz powinny być zaznajomione z ewentualnymi zagrożeniami związanymi z ich działalnością gospodarczą. W związku z tym Republika Czeska uważa, że nie ma potrzeby, by dostarczać osobom prawnym szczegółowe informacje i porady wykraczające poza postępowanie karne, np. w jaki sposób chronić się przed negatywnymi skutkami przestępstw, takimi jak uszczerbek dla reputacji, ponieważ z reguły jest to przedmiotem postępowania cywilnego.

Analogicznie, obowiązek dostarczenia osobom prawnym konkretnych informacji bez zbędnej zwłoki od momentu pierwszego kontaktu z właściwym organem, wydaje się nieuzasadniony i nieproporcjonalny. Republika Czeska uważa, że wystarczyłoby informować osoby prawne o ich prawach proceduralnych w postępowaniu karnym, takich jak prawo do otrzymywania informacji o sprawie, zgodnie z prawem krajowym.

Republika Czeska uważa również, że podejście wprowadzane przez przedmiotową dyrektywę stanowi niesystematyczne i częściowe poszerzenie zakresu praw i ochrony osób prawnych, ponieważ ma zastosowanie wyłącznie do działalności przestępczej w obszarze bezgotówkowych środków płatniczych. Jeśli na szczeblu UE występuje potrzeba uregulowania praw osób prawnych, które doznały szkody w wyniku przestępstw, prawa te powinny zostać uregulowane w systematyczny sposób w ramach jednego ogólnego instrumentu prawnego.

Ponadto podejście wprowadzone przez przedmiotową dyrektywę powoduje problem terminologiczny. Republika Czeska jest zdania, że termin „ofiara“ powinien być stosowany konsekwentnie w obrębie wszystkich instrumentów prawnych UE.